

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzuitta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 28.000
	Letna inozemstvo	Lir 40.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	30
	Poštno čekovni račun: št. 11234499	

Leto XXXVIII. - Štev. 39 (1919)

Gorica - četrtek, 9. oktobra 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Aktualnost Primoža Trubarja Ponoven papežev obisk v Franciji

Po vsem slovenskem kulturnem prostoru, to je povsod, kjer Slovenci živimo, obhajamo letos 400-letnico smrti Primoža Trubarja. Vsi smo strnjeni okrog te obletnice in tega moža.

ENOSTRANSKO GLEDANJE

Ni pa bilo tako leta 1908, ko so obhajali 400-letnico njegovega rojstva. Takrat smo bili v polnem političnem in kulturnem boju med klerikalci in liberalci. Ti slednji so si Trubarja nekako osvojili. Zaradi tega sem iskal, ali je tisto leto Aleš Ušeničnik kaj napisal o Trubarju, toda nisem našel nobenega njegovega članka o tej obletnici, čeprav je Ušeničnik vestno zasledoval kulturno in politično dogajanje med nami.

Liberalci so se takrat polastili Trubarja in poudarjali predvsem njegovo reformacijsko prizadevanje, to je, da bi slovensko ljudstvo pridobil za protestantizem. Prav zavoljo tega razloga, ker so videli v Trubarju predvsem verskega reformatorja, so katoličani stali takrat ob strani in kdo stoji ob strani še danes.

PISATELJ CANKAR O TRUBARJU

Tisto leto je Ivan Cankar imel v Trstu v Ljudskem odru predavanje z naslovom »Trubar in Trubarjeve slavnosti«. Predavanje začenja Cankar takole: »Letos 8. junija bomo slavili štiristoletnico rojstva Primoža Trubarja, vodnika slovenske reformacije v šestnajstem stoletju, stvarnika slovenskega pismenega jezika, začetnika slovenske literature. S Trubarjem slavimo sploh enega največjih mož, kar jih pozna tako prazna in tako žalostna zgodovina slovenskega naroda.«

Predavanje je za Cankarja neobičajno polemično zoper katoliško Cerkev, kakor je bilo takrat v navadi, da so liberalci in socialni demokrati uporabljali vsako priložnost, da so blatili Cerkev. Pri Trubarju jim materiala res ni manjkalo. Saj so se v dobi reformacije protestanti in katoličani prav po otročje drug drugega zmerjali in si očitali resnične in neresnične napake. Zlasti se, ko je šlo za papeža, ni bilo psokve, ki bi je protestanti ne bili uporabili in Trubar z njimi. Cankar poudarja: »Trubar je bil otrok svojega časa, produkt tedanjih razmer v slovenskih deželah; pri tem mirno lahko še dodamo: In

produkt protestantske reforme.

Trubarjevo 400-letnico rojstva smo torej Slovenci praznovali v znamenju »kulturnega boja«. Danes so pa razmere precej drugačne. Na Trubarja gledamo bolj trezno eni in drugi, katoličani in nekatoličani.

Predvsem se nam zdi njegova polemika s tedanjimi cerkvenimi krogi za današnje čase nestvarna, nekulturna, nič več važna. Nanjo gledamo le kot na zgodovinsko dejstvo razburkanih časov reforme, ki ne kaže, da bi ga pogrevali. Kdor želi o tem kaj več vedeti, naj prebere knjigo Jožka Humarja »Primož Trubar, rodoljub ilirski«.

TRAJNE TRUBARJEVE ZASLUGE

Danes torej odmišljamo Primoža Trubarja kot protestantskega reformatorja in oznanjevalca nove vere, ter poudarjamo, kar je pri njem trajno zaslužnega za slovenski narod. In to je, kar je Ivan Cankar pravilno poudaril: stvarnik slovenskega pismenega jezika in začetnik slovenske literature. To so trajne zasluge Primoža Trubarja in njegovih sodelavcev za slovensko kulturo in slovenski jezik.

Da je učil novo vero in da je kasneje to njegovo delo bilo uničeno, je danes zgodovinsko dejstvo, ki ga lahko vsak po svoje ocenjuje; da je postavil temelje slovenskemu pismenemu jeziku in s tem kulturi, je pa trajna zasluga, ki mu jo moramo priznavati in mu biti za to hvaležni.

Brez Trubarja bi najbrž še dolgo čakali, da bi kdo začel po slovensko pisati in izdajati knjige. Srbi so npr. morali čakati do Vuka Karadžiča. Svoje narodno slovo so torej dobili 250 let za nami.

Prav to, da danes trezneje in bolj objektivno vrednotimo Trubarjevo delo, nas družijo vse Slovence ob 400-letnici njegove smrti. Dokaz temu so številni simpoziji, okrogle mize, manifestacije, razstave Trubarjevih in sploh protestantskih knjig, ki jih prirejajo povsod po Sloveniji in izven Slovenije, kjer bivajo Slovenci. Teološka fakulteta v Ljubljani, ljubljanska univerza, SZDL, pa tukaj v zamejstvu, vsi smo se ali se še bomo spomnili Trubarja in njegovih zaslug za našo kulturo.

Tako je tudi prav, ker resnično veliki možje niso last ene ali druge skupne, marveč so last celega naroda. In takšen mož je bil tudi Primož Trubar. K. H.

V soboto 4. oktobra je papež Janez Pavel II. prišel na tretji večdnevni obisk v Francijo. Prvega je naredil leta 1980, ko je bil v Lisieuxu in Parizu, drugega leta 1983, ko je obiskal Lurd, za tretjega pa si je izbral območje Lyona, od koder je obiskal kraje Taizé, Paray-le-Monial, Dardilly, Ars in Ancecy.

Lyon je kraj (v rimskih časih se je imenoval Lugdunum) ob sotočju rek Rodana in Saone, kjer je bilo že v drugi polovici 2. stoletja cvetoče krščansko občestvo, kjer je leta 177 pod cesarjem Markom Avrelijem dalo življenje kakih 50 mučencev, med njimi škof Potin, diakon Sanctus in sužnja Blandina in kjer je leta 202 umrl kot mučenec škof sv. Irenej, eden velikih braniteljev pravovernosti svojega časa, branilec papeževga prvenstva in pisec razprave »Proti herezijam«. V Lyonu sta bila dva vesoljna koncila (1245 in 1274), kronana dva papeža: Klemen V. (1303) in Janez XXII. (1330); v Lyonu je Pavla Jaricot leta 1822 ustanovila Družbo za širjenje vere, v istem mestu je deloval apostol revežev, sedaj že blaženi duhovnik Antoine Chevrier, istotam tudi veliki ekumenski pobornik duhovnik Paul Couturier.

Sv. oče je vse tri noči prebil v lyonskem semenišču. Soočiti se je moral s Francijo, ki sicer še vedno nosi naslov »najstarejša hči Cerkev«, je pa versko vedno bolj slabokrvna. O tem pričajo sledeči podatki: čeprav je 97 % Francozov krščanih in se štiri petine ali 81 % priznava za katoličane, jih pa vero prakticira komaj 20 %. Za večino je katolicizem postal »kultura dediščina«, ki jih pa ne obvezuje. Kakih 60 % jih veruje v Kristusovo vstajenje, komaj 23 % v pekel, vice in hudiča, kakih 40 % v nebesa. In da je zmeda še večja, 58 % vernikov misli, da si lahko hkrati katoličan in komunist in med poprašanimi komunisti se s tem strinja kar 77 % partijcev, kakor tudi 75 % socialistov ne vidi nobenega nasprotja med svojo strankarsko izbiro in vero. Hitro pa narašča število deklariranih ateistov: l. 1968 jih je bilo 4,5 %, lani pa že 15,5 %.

NA KRAJU MUČENIŠTVA PRVIH KRISTJANOV

Že ob svojem prihodu na lyonsko letališče je papež poudaril, da je med drugim poslanstvo rimskega škofa biti oznanjevalec miru. Na letališču so ga pričakali predsednik Mitterand, ki mu je izrekel dobrodošlico, nadalje lyonski nadškof kardinal Decouray, nuncij v Parizu Felici in predsednik francoske škofovske konference Vilnet.

Z letališča se je sv. oče podal v park »Treh Galij«, kjer se je poklonil spominu lyonskih mučencev, poljubil tla, kjer naj bi bili prelili svojo kri ter imel ob navzočnosti kardinalov, škofov in zastopnikov drugih krščanskih Cerkva občuten govor o ekumenizmu. Omenil je ekumenski značaj Lyona, kjer je vedno bilo veliko zanimanja in prizadevanja za ekumensko delovanje. Pri tem delu je treba zlasti sodelovati z milostjo božjo in ustvariti osnovo za zedinjenje: molitev in osebno spreobrnjenje. »Najti skupno pot zahteva mnogo dela, preudarnosti, medsebojnega zaupanja in sodelovanja, teologije in voditelji Cerkva pa nosijo težko odgovornost, da odstranijo vse ovire na poti do polnega združenja in obenem pazijo, da ostane nedotaknjena resnica o Cerkvi, kot si jo je Kristus zamislil.«

RAZGLASITEV NOVEGA BLAZENEGA

Popoldne istega dne je papež po maši na prostranem sejmišču »Eurexpo« v navzočnosti 200.000 vernikov razglasil za blaženega duhovnika Antoina Chevriera, apostola ubogih in ustanovitelja vzgojnega zavoda »Prado«. Prado je bila v njegovem času plesna dvorana, na slabem glasu. Chevrier jo je leta 1860 vzel v najem in stavbo prenašal v bivalešče za otroke in mladino, potrebne krščanske vzgoje. Hitro je uvidel, da to ne bo šlo brez specializiranih duhovnikov. Tako je ustanovil

redovno kongregacijo, ki šteje trenutno tisoč članov.

V pridigi se je sv. oče vprašal, kdo so novi reveži? Odgovoril je: »Vsi, ki jim manjka kruh, pa tudi delo. V novi potrošniški družbi so reveži vsi, ki živijo na robu družbe, telesno in duševno prizadeti, zaporniki, množice lačnih širom po svetu, brez strehe, brez postrežbe. P. Chevrier v svojem času še ni poznal te drame v vsej njeni razsežnosti, so pa z njo seznanjeni njegovi duhovni sinovi. Hotel je reveže osvoboditi verske nevednosti. Danes je čas še drugačen kot je bil v času blaženega: dvom, pomanjkanje vere, če ne celo ateizem, vse to je versko nevednost povečalo v pretresljivem obsegu.«

Svojo pridigo je papež zaključil s sledečim pozivom: »Lyonska Cerkev, spomni se vseh pobud, ki so iz tvojih sinov in hčera izšle v teku stoletij za posvečenje Cerkev, za pospeševanje krščanske edinstva, za služenje družbi. Cela legija jih je, ki so nam vodniki in priprošnjiki. Samo svetniki bodo mogli preroditi svet, v ponižnosti doseči spreobrnjenje grešnikov in dati čast Bogu.«

Prvi dan svojega bivanja v Lyonu je papež zaključil z molitvijo rožnega venca v stolnici sv. Janeza.

OBISK TAIZEJA

Gosta megla je pokrivala v nedeljo 5. oktobra Burgundsko, ko je sv. oče dospel v Taizé, kjer je leta 1940 švicarski evangeličan brat Roger Schutz ustanovil posebno skupnost, namenjeno vsem kristjanom, ki si želijo zedinjenja. Papež je obiskal Taizé že dvakrat prej, leta 1964 kot krakovski nadškof in leta 1968 kot kardinal.

V Taizeju ga je že čakala velika množica mladih. Nje je pozval, naj se ne predaajo nekoristni kritiki, temveč dajo svoje moči v službo župnije, cerkvenih ustanov in gibanj.

V PARAY-LE-MONIALU

Tu ga je po prihodu iz Taizeja sprejela množica 300.000 vernikov. Pri maši je govoril predvsem o svetosti in nerazdružljivosti zakonske zveze ter o nedotakljivosti človeškega življenja. Ob velikih razdrtjih zakonih in družinah je opozoril na take, ki s svojo zakonsko zvestobo dajejo čudovito pričevanje, ki znajo odpustiti, sprejemajo z ljubeznijo otroka in tako vzpodbujajo vse tiste, ki so slabotni v veri in morali.

V Paray-le-Monialu je papež obiskal tudi kapelo prikazanj, kjer se je Srce Jezusovo leta 1673 razodelo redovnici sv. Mariji Marjeti Alakok in kapelo bl. Klavdija de la Colombière, jezuita in duhovnega voditelja te svetnice. Prav tu se je tudi sestal s p. Kolvenbachom, sedanjim generalom jezuitskega reda, kateremu je izročil osebno pismo, v katerem spodbuja sinove sv. Ignacija k širjenju resnice.

MED MLADIMI V LYONU

Popoldne v nedeljo je bil sv. oče spet v Lyonu. Na stadionu Gerland se je sestal z navdušeno množico 50.000 mladih. Z njimi se je spustil v nepriljen razgovor. Že prej so mladi na 15.000 vprašalnih polah, ki so jih pripravili škofoje lyonskega območja, odgovorili na zastavljena vprašanja in poudarili, kako težko je biti danes resničen kristjan in oznanjati vero drugim.

Papež jih je opozoril, naj preidejo od »podcudovane« vere k živi veri; vsakdo izmed njih ima v Cerkvi svoje mesto in tega je treba pravilno uporabiti. Vplivajo naj na družbo, v kateri je toliko stvari, ki povzročajo tesnobo (osamljenost, brezposelnost, utvara lažne svobode, groznja jedrskega orožja, mamila, ideološka in rasna nestrpnost, mučenje, prostitucija, terorizem, spлав), da se bo spremenila. Zlasti naj pomagajo tistim, ki se ne morejo dokopati do verovanja, »da je Kristus pot, resnica in življenje.«

V ARSU NA GROBU SV. JANEZA VIANNEYA

Tudi tretji dan, ponedeljek 6. oktobra, se je pričel z gosto meglo. Na poti v Ars se je ustavljal v kraju Dardilly, kjer se je svetnik rodil. V samem Arsu se je zamudil do zgodnjih popoldanskih ur. Kraj, ki je imel za časa sv. Janeza Vianneya 230 duš, je danes lepo naselje s 700 prebivalci, ki mu daje poseben izraz prostorna podzemna cerkev, svetniku posvečena, ki ga je Cerkev razglasila za zavetnika vseh dušnih pastirjev.

Na njegov lik je sv. oče naslonil tri premišljanja, ki jih je dopoldne držal nad šest tisoč duhovnikom in bogoslovcem, kateri so prišli od vsepovsod. V prvem je obravnaval duhovništvo kot služenje božjemu ljudstvu in odločno pribil: »Brez duhovnikov bi ostala Kristusovo trpljenje in smrt brez pomena, saj je duhovnik tisti, ki nadaljuje delo njegovega odrešenja.« V drugem je poudaril pomen spovedi in Evharistije. »Spreobračati, ozdraviti, rešiti so bile tri vodilne smernice v življenju arškega župnika. To naj velja za vsakega duhovnika. Priporočil jim je, naj rade spovedujejo in tudi sami hodijo k spovedi, z dostojanstvom in zbranostjo opravljajo daritev sv. maše in obnovijo v vernikih čut za krščansko nedeljo. V tretjem premišljanju pa je pozval duhovnike k duhu uboštva in k molitvenemu življenju. Tako bodo ostali zvesti svojemu vzvišenemu poklicu in pripravljeni izpolnjevati v duhu evangelija vse svoje sprejete obveznosti.

VZVIŠENI LIK SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA

Po popoldanski sv. maši za vernike škofije Belley se je vrnil v Lyon, kjer se je sestal s škofi v prostornih semenišču ter jim ob liku sv. Frančiška Saleškega skušal dati navodila za njihovo težko službo. Opozoril je na svetnikovo skrb za izročene mu vernike, ki jim je hotel vero ohraniti z govorjeno in pisano besedo. Bolela ga je razdeljenost v Cerkvi. Zelo si je prizadeval za umsko in duhovno oblikovanje svoje duhovščine. Njim je ponovno naročil: »Govorite radi o edinstvi kristjanov in Cerkev ter o ljubezni in vdanosti do rimskega sedeža.« Sv. oče je gotovo tudi imel pred očmi boleče stanje duhovniškega naraščaja v Franciji: leta 1965 je bilo še 40.981 duhovnikov, danes jih je komaj 28.629. Leta 1939 je bilo še 1.350 duhovniških posvečenj, leta 1983 samo 93! Letos se je število nekoliko dvignilo: 116.

Sv. Frančiška Saleškega je papež počastil zadnji dan bivanja v Franciji, ko je obiskal njegov grob v Ancecyju, kakor tudi grob sv. Frančiške Šantalske, ki ji je bil svetnik duhovni vodnik. Popoldne je obiskal, spet v Lyonu, katoliško univerzo in imel kraju in osebam primeren nagovor. Potem, ko je pred odhodom sprejel še predstavnike judovske in muslimanske skupnosti, se je v večernih urah vrnil v Rim. J. K.

Novi anglikanski nadškof v Capetownu

Anglikanski nadškof Tutu, Nobelov nagrajenec za mir, je 7. septembra uradno prevzel dolžnosti nadškofa v Capetownu. Tako je postal duhovni vodja treh milijonov anglikancev na celotnem južnoafriškem območju. Doslej je bil škof v Johannesburgu. Slovesne umestitve se je udeležilo 25.000 ljudi, med njimi tudi številni gostje kot nadškof Robert Runcie iz Canterburyja in ameriški senator Edward Kennedy. V govoru v stolnici sv. Gregorja je povedal, da je rasno razločevanje v Južni Afriki ključ zaostrovanja, obenem pa tudi rešitev vseh težav. Ravno črnstemu prebivalstvu se je treba zaradi njegovih želja po miroljubni rešitvi zapletov zahvaliti, da v državi še ni izbruhnil plamen še hujših nasprotij.

Dialog, ki mu manjka zaupanje

Kardinal Miguel Obando y Bravo, nadškof v Managui, se je 28. septembra sestal z vodjem sandinističnega marksističnega režima Danilom Ortego. Po pisanju režimskega časopisja naj bi se izdelal »praktični načrt«, ki naj bi v prihodnje uravnaval odnose med civilno in versko oblastjo.

»Toda to bo kaj težko,« pravi msgr. Vivas, »saj bodo sandinisti vsako določbo po svoje tolmačili. Režim ni. pr. hoče, da se svoje tolačilo. Režim ni. pr. hoče, da se duhovniki ne smejo baviti s politiko, da se ne sme prebivalstva hujskati k nezadovoljstvu. Vse prav! Toda, kdo bo jutri odločal, če je duhovnikova dejavnost politična ali ne, če je župnik s tem, da je organiziral procesijo, kršil zakon ali ne?«

Na pripombo, da je predsednik Ortega sestanek pozitivno ocenil, je isti msgr. Vivas pribil: »Režim je trenutno v hudi gospodarski in politični stiski. Ortega bi rad pridobil na času v upanju, da bo Reaganov naslednik bolj popustljiv. Zato se dela zmernega. Če je Ortega dejal, da je bil sestanek s kardinalom prisrčen, drži to v toliko, da si nista skočila v las. Toda pri tem ni pokazal nobene dobre volje za rešitev problemov. Ostal je pri svojem, mi pa pri naši zaskrbljenosti. Da je prišlo do konkretnih rezultatov? Morda bomo dosegli ponovno odprtje katoliške radijske postaje, a zato bi morali nuditi jamstva v njihovo korist.«

Kitajsko zastopstvo na obisku pri poljskih škofih

Zastopstvo osrednjih in pokrajinskih uradov za cerkvene zadeve Ljudske republike Kitajske se je med obiskom na Poljskem sestalo tudi s predstavniki poljske škofovske konference. Pogovora se je udeležil poljski minister za kulturne zadeve Adam Lopatka. Po srečanju je uradna tiskovna agencija PAP zapisala, da se je kitajska delegacija želela pozanimati za položaj Cerkve na Poljskem in Poljakom pokazati, kako deluje Cerkev na Kitajskem.

★ V ZR Nemčiji je konec junija 1986 živelo 3,1 milijona tujih delavcev. Največ je bilo Turkov (1,42 milijona), sledijo Jugoslavlani (590.000), Italijani (543.000) in Grki (290.000). Veliko je tudi Špancev in Portugalcev. Število tujcev, starih od 15 do 24 let, ki obiskujejo nemške šole, se je v obdobju 1980-1985 zvišalo od 68 na 83 %. Lani je že 51 odstotkov imelo diplomlo nemških šol.

Verouk nekaterim še vedno ne da miru

Kot znano, je bil med italijansko državo in Sv. sedežem podpisan nov konkordat; med italijansko vlado in Italijansko škofovsko konferenco (CEI) je bil podpisan dogovor o poučevanju verouka na vseh šolah od otroških vrtcev do višjih srednjih šol; ob začetku novega šolskega leta se je nad 90% staršev in dijakov na višjih srednjih šolah prijavilo za pouk verouka na šoli. Dogovor je za vlado podpisala minister za šolstvo Falcuccijska, za škofovsko konferenco kardinal Poletti.

Zdelo se je, da je zadeva rešena in da bo treba poiskati le primerne rešitve, posebno za pouk v otroških vrtcih, in za tiste, ki se ne verouku niso prijavili. Toda izkazalo se je, da je nekaterim silam v državi verouk trn v peti. Treba ga je zato izdreti. To nalogo si je prevzel sindikat CGIL (Confederazione Generale Italiana dei Lavoratori), ki je pod vplivom komunistične partije.

Pretekli teden je ta sindikat sprejel sklep, da hoče razpisati referendum o reviziji dogovora med vlado in CEI o

poučevanju verouka. Sindikat namreč opozarja na dejstvo, da je kakih 30 od sto učiteljev odreklo poučevanje verouka na osnovnih šolah. Zaradi tega bo morala država najeti toliko novih učnih moči, ki bodo poučevale verouk namesto učiteljev in odšteli zanje nekaj milijard lir. Nadalje očita sindikat, da veroučitelje predlaga cerkvena oblast, čeprav jih imenuje šolski skrbnik. To dejstvo, da se cerkvena oblast vtiha v državne zadeve, je nekaj neprimernega, meni sindikat. Tudi nekatere okrožnice šolskega ministrstva da niso v skladu s konkordatom. Vsi tedaj bo sindikat CGIL začel nabirati podpise, da se dogovor spremeni.

Čudno, da je sindikatu CGIL žal, da bodo dobili službo nekateri brezposelni mlajši učitelji, ki vedno težje dobijo redno zaposlitev na šolah, ker je otrok vedno manj. Čudno tudi, da prav ta sindikat tako malo upošteva voljo ljudstva, ki se je s tako veliko večino izreklo za verouk. Ali pa se za vsem tem skriva ideološka nestrpnost partije?

Jubilej prve slovenske realke

V soboto 27. septembra so se v Idriji spomnili, da je pred 85 leti bila ustanovljena prva državna slovenska realka v avstro-ogrski državi, ki pa je zaradi političnih razmer živela samo 25 let. Ustanovljen jo je takratni občinski svet z županom Dragotinom Lapajnetom na čelu. Prvo slovensko klasično gimnazijo pa je ustanovil ljubljanski škof A. B. Jeglič v Sentvidu nad Ljubljano.

Z ustanovitvijo realke je bila dana možnost tudi revidnim rudarskim sinovom, da so se šolali, saj so prej imeli dostop do srednjih šol le imovitejši meščani, ki so v glavnem hodili v Ljubljano. Iz te realke je izšlo lepo število izobražencev; v 25 letih je bilo kar 18 matur od 1908 do 1926, ko je bila realka ukinjena. Do 1918 so na njej poučevali razni profesorji vse državnega slovesa; po prvi svetovni vojni so jo obiskovali dijaki iz vse Primorske, ki je prišla pod Italijo.

Za to proslavo je bilo najprej v dvorani osnovne šole predavanje prof. zgodovine in umetnosti na sedanji srednji šoli Janeza Kavčiča. Prikazal je delovanje realke v 25 letih, omenil razne pomembne profesorje in tudi kam so se razkoprili indrijsko maturanti. Poseben poudarek je dal tudi vplivu te šole na kulturnem polju. Nato je bilo ob stopnišču stavbe srednje šole odkritje spominske plošče. Ob tej je govoril bivši minister za kulturo v slovenski vladi M. Kmecl, ki je Idrijčanom za to šolo čestital in poudaril njeno vlogo v slovenski kulturi.

Po ogledu šolskih prostorov je bilo odprtje razstave fotografij in dokumentov 25 let življenja realke. Navzoča sta bila tudi umetnika Jakac in Bambič, oba bivša realčana, poleg še 14 živih maturantov po raznih krajih Slovenije in zamejstva. Jakac je šoli podaril sliko Divjega jezera ob Idriji v spomin na to obletnico. Po zaključku je bila za vse udeležence, ki jih ni bilo malo (zlasti številna je bila mladina), zakuska v šolskih prostorih, v gostilni »Nebesca« pa je bilo kosilo za bivše realčane in njihove družinske člane.

Vsa slovesnost je potekala v resnem duhu, za kar gre pohvala organizatorjem in Idriji sami, saj kulturne prireditve ne smejo biti obarvane z ideološko navlako. Kultura je sad narodovega mišljenja in dela, ki temelji na naravnih zakonih.

Iz Slovenije

Zborovanje slovenskih slavistov v Ljubljani

Slavistično društvo Slovenije je priredilo od 2. do 4. oktobra svoje vsakoletno zborovanje. Prvi dan je bil posvečen Josipu Stritarju ob 150-letnici njegovega rojstva in občnemu zboru. Drugi dan je bila ekskurzija v Trubarjevo, Stritarjevo in Levstikove kraje, tretji dan pa so udeleženci zborovanja, med katerimi so bili številni tržaški šolniki in samo ena z goriških šol, zasedali v štirih odsekih: za slovenski jezik, za slovensko književnost, za slovanske jezike in književnosti ter posebej v lektorski sekciji. Zborovanje je bilo v Cankarjevem domu in na Filozofski fakulteti.

XXIII. zborovanje slovenskih zgodovinarjev

Od 1. do 3. oktobra je bilo v Tolminu XXIII. zborovanje slovenskih zgodovinar-

jev, združeno z občnim zborom in s strokovno ekskurzijo v rojstne kraje Simona Gregorčiča in Simona Rutarja (Vrso in Krn). Zborovanje je bilo letos posvečeno predvsem primorski bližnji in daljnji preteklosti. Med številnimi zgodovinarji so predavali tudi B. Grafenauer, D. Svobljak, J. Beran, J. Pleterski, S. Plahuta, T. Weber in B. Marušič. Na zborovanju sta nastopila tudi dva italijanska gosta, Goričan prof. L. Tavano, ki je govoril o goriškem nadškofu Attemsju in Slovencih, ter profesor s tržaške univerze F. Salimbeni, ki je govoril o pogledih na italijansko vzhodno mejo do prve svetovne vojne.

V okviru zborovanja je bila v prostorih ob tolminski kinodvorani razstava Kravato Posočje, v knjižnici Cirila Kosmaja pa knjižna razstava Domoznanstvo Tolmiskice.

Moji ameriški vtisi

San Francisco: zahodna obala Kalifornije. Kazalec je treba premakniti za tri ure nazaj. Vse hiše so nizke razen nekaj hotelov in nebotičnikov, ker je Kalifornija potresno področje. Peljali smo se čez Bay-bridge (most) in Golden Gate, ki je najdaljši most na svetu. In sam obok je dolg čez en km. Sredi zaliva je Alcatraz, nekoč jetnišnica, zdaj muzej.

Nedaleč od tega mesta je Monterrey, ki je nekaj dni glavno mesto te dežele in kjer so našli najbolj obetajočo žilo zlata, zdaj pa je ostal pomembna turistična točka.

Od tam smo z busom prišli do sekvoj: to so tisočletna drevesa, visoka sto metrov. Španci so jim rekli »palo alto«. Ob poti pa raste veliko evkaliptov. Največji vir dohodkov te dežele je kmetijstvo, drugi turizem in tretji elektronska industrija (Silicon valley).

V San Franciscu je začetek hlače blu jeans. Privlačna točka je tramvaj (Cable-car), ki ga vleče debela žica po 29 gričih tega mesta. Podnebje ni najboljše: zrak je mrzel kot jeseni pri nas, čeprav smo v avgustu. Od tam smo prišli v nekdanjo misijonsko naselbino Santa Clara, kjer je pokopan p. Junipero Serra, ki je z drugimi frančiškani ustanovil 12 misijonov ob »kraljevi« cesti, da bi zaščitil Indijance, ki so jih belci ogrozili. Ob letu pride tja sam papež, da ga razglasi za blaženega. Ob morski obali je veliko tjalunov in mrožev, ker je morje bogato na ribah. Od tam smo poleteli v Las Vegas, ki leži sredi puščave. Zrak je kakor razbeljen. To je mesto zabave in hazardnih iger, ki požirajo reke denarja. Tja prihaja vsako leto do 15 milijonov turistov, čeprav samo šteje »komaj« pol milijona prebivalcev. Ponoči so ulice bajno razsvetljene. Tu je denar dobesedno gospodar.

Grand Canyon. Z malim letalom Chessa smo preleteli soteske reke Colorado in visoko planoto (2400 m) Grand Canyon. Je nekaj veličastnega. Pilot, ženska, nas je vozila s spretno in gotovo roko, razlaga znamenitosti kraja pa smo dobili iz kasete v italijanščini. Med potjo nas je veter premetaval, da smo se bali za življenje. Po kosilu v Arizoni smo se brez težav vrnili v Las Vegas. Zaježili so reko Kolorado in ustvarili največji vodni bazen v Ameriki (180 km dolg).

Los Angeles (prvotno ime S. Maria de los Angeles), tudi to mesto je nastalo iz misijonske postaje. Je dolgo 150 km

Prevelika gorečnost lahko tudi škodi

Računajo, da je od začetka »prikazovanje« v Medjugorju do letos obiskalo ta kraj okrog pet milijonov oseb. Za Medjugorje so posebno navdušeni Italijani iz severne Italije. Prihajajo z letali do Dubrovnik; z avtobusi od doma; nekatere agencije so uvedle že stalna potovanja v Medjugorje. Italijani pač znajo služiti denar bolje kot Jugoslovani.

Ti italijanski navdušenci za Medjugorje so priredili veliko manifestacijo v veronski Areni, kjer se navadno predvajajo največje opere. Udeležba je bila velika, do deset tisoč ljudi. Veronski škof pa je vernikom odsvetoval udeležbo pri tej manifestaciji. Seveda zaman. Tam so sklenili, da bodo pritiskali na Vatikan, naj uradno potrdi ta »čudežna« prikazovanja. Nekateri časopisi so odpor veronskega škofa prikazali kot »odpor rimske kurije zoper ljudske spontane nabožne manifestacije«.

Škof iz Ravenne Ersilio Tonni pa v zvezi s tem poudarja naslednja dejstva: 1. »Prikazovanja« spadajo v nadnaravni svet božje navzočnosti. Glede tega sveta pa je čuvarica Cerkev, ki mora varovati svoje vernike pred možnimi zmotami.

2. Prav zaradi možnih zmot mora biti kristjan tem bolj previden, da ne bomo Boga delali »za lažnika«, kot opominja sv. Pavel.

3. Nadnaravna dejstva spadajo v območje vere. Kako naj bi ne bili zaskrbljeni, da ne zaidemo v praznoverje?

4. Pri Medjugorju gre za pojav, ki zajema že velikanske množice vernikov. Ti imajo zaradi tega tem večjo pravico, da jih cerkveni pastirji varujejo pred možnimi zmotami, cerkveni pastirji pa tem večjo odgovornost za božje ljudstvo, da ne bodo slabi pastirji.

5. Cerkevna hierarhija v Italiji se za sedaj ni še nič izrekla o pristnosti »prikazovanj« v Medjugorju. Zato naj tudi verniki ne trdijo, da so prikazovanja pristna.

Naš nasvet: Obiskovalci Medjugorja naj rajši molijo, da bi se s čudeži potrdila pristnost »prikazovanj«, če so res avtent-

tična. S svojo pogosto preveliko gorečnostjo (fanatizem?) namreč medjugorskim dogodkom bolj škodujejo kot koristijo. Zal se tega premalo zavedajo.

*

Pisatelj Vittorio Messori o Medjugorju

»Skešan časnikar sem, zato ne pišem več o Medjugorju. Preveč govoriti o tem, dvigati preveč prahu, pomeni onemogočati razumevanje dogajanja. Zdi se mi, da je Medjugorje nekaj podobnega kakor turinški prt (sindon). Cerkev se o njem ni nikdar izjavila, pospeševala pa je pobožnost in molitev. Kardinal Ratzinger, prefekt Kongregacije za nauk vere, mi je o Medjugorju bil in dogajanje še vedno spremljam. Sadovi medjugorskega drevesa so dobri, zares dobri. Tam sem videl veliko ljudi, marsikdo je prišel tudi nejevoljen, nekako prisiljen od domačih, žene, prijateljev. Toda domov so se vrnili zelo spremenjeni. Doma so začeli moliti, se postiti, spremenili so se.»

V Medjugorje prihaja zelo veliko Italijanov, predvsem iz Lombardije. Ti kristjani so zelo goreči. Imajo celo radio "Marija", ki vsak dan poroča o dogajanju v Medjugorju. Moram reči, da tudi pretirava. Prav zaradi tega ne pišem več o Medjugorju, o tem je treba nekoliko utihniti.»

(Salezijanski vestnik št. 3)

■ Voditelja ZDA in Sovjetske zveze Reagan in Gorbačev se bosta 11. in 12. oktobra sestala v glavnem mestu Islandije Reykjaviku. To srečanje naj bi služilo kot priprava na uradni vrhunski sestanek, do katerega naj bi prišlo še pred koncem leta na ameriških tleh. Ta pripravljani sestanek si je želel predvsem Gorbačov. Pred tem je bilo treba rešiti zadevo severnoameriškega časnika Daniloffa in sovjetskega uslužbenca pri Združenih narodih Zaharova. Prvega so sovjetske oblasti enostavno pospremile na letališče, od koder je odpotoval najprej v Frankfurt v ZR Nemčiji, drugega so pa Amerikanci po formalni obsodbi (priznal je, da je res bil vohun) izgnali iz države v zameno za sovjetskega oporečnika Orlova in njegovo ženo Irino Baiatovo, ki ju je sprejela Severna Amerika. Odpotovala sta iz Moskve 5. oktobra. Kar se tiče izgnanih 25 sovjetskih diplomatov iz New Yorka, bodo nekateri lahko ostali, ostalim pa je bil odhod odložen za dva tedna.

Kamenčki

Kadar versko neizveden časnikar piše o verskih rečeh...

V sobotni prilogi ljubljanskega »Dela« z dne 4. oktobra 1986 je francoski dopisnik J. Stular objavil sestavek pod naslovom »Župnik fare, ki se ji pravi ves svet«. V njem na kar tudi za verne katoličane sprejemljiv način poroča o tretjem obisku papeža Janeza Pavla II. v Franciji. Pri tem pa na več mestih pokaže, da v verskih in cerkvenih zadevah ni prevelik izvedenec. Recimo:

Leta 1960 se je v Lisieuxu »poklonil mali« terezijki; »evangeljski pohod Peterovega naslednika po sledih prvih mučencev Galije in drugih pričevalcev vere, od plemiča Frančiška Saleškega, ustanovitelja salezijancev! (dejansko jih je 250 let kasneje ustanovil sv. Janez Bosko), varuhov in vzgojiteljev mladine, preko blažega vaškega župnika iz Arsa Jeanneneya (prav Vianeya)»; nato: vsak četrti francoski katoličan ni čisto prepričan, če bog (z malol!) res je; in še »Kar pa zadeva nauke, kot o sveti trojici« (spet z malol!). Mi bi s Prešernom samo dodali: »Le čevlje sodi naj kopitar!«

— Jk

Potopitev sovjetske podmornice

V Atlantskem oceanu se je v ponedeljek 6. oktobra potopila sovjetska jedrska podmornica, v kateri je prejšnji teden izbruhnil požar. Prva poročila so vedela povedati, da je moštvo uspelo požar pogasiti in da podmornica počasi pluje proti domu. Vendar je kasneje izbruhnil nov požar in za ladjo ni bilo več pomoči. Mornarji so predhodno deaktivirali jedrski reaktor, tako da menda ni nevarnosti jedrskih eksplozij ali jedrskega onesnaženja. Vsaj za sedaj. Pri eksploziji 3. oktobra so izgubili življenje trije mornarji. Nadaljnji žrtve ni bilo, ker so se preostali pravočasno vkrkali na bližnjo sovjetsko ladjo.

Podmornica je nosila 16 balističnih jedrskih raket z dometom 2.500 km, bila je teška 9.300 ton, dolga 130 m in že zastarala, saj so jo splovlili leta 1968. Potopila se je 800 km severovzhodno od Bermudskih otokov in je končala v globini 5.600 metrov. Seveda ta ponovna nesreča ni ravno prispevala k sovjetskemu ugledu, kajti jedrske naprave, bodisi za civilno kot vojaško rabo so se izkazale za močno nezanesljive. Severnoameriški obrambni minister Weinberger je nesrečo označil z besedami: »Atlantski Černobil.«

Sv. oče o srečanju v Assisiju 27. oktobra

»Zavedamo se,« je dejal, »da se vojna lahko začne po odločitvi le nekaterih, mir pa je uresničljiv le ob solidarni zavzetosti vseh. Pri delu za mir smo dolžni sodelovati predvsem vpirajoči, zato imajo krščanske Cerkev in velika svetovna verstva delo za mir za svojo posebno nalogo. Kdor se zaveda onstranske razsežnosti človeškega življenja, ne bo ostal ravnodušen do vprašanj, ki nastajajo v svetu. Kristusova beseda je jasna: Blagor tistim, ki delajo za mir, ker bodo postali otroci božji. Kot božji otroci se bomo torej zavzemali za mir. Razlike med nami so številne in globoke. V preteklosti so bile pogosto vzrok bolečih sporov, sedaj pa nam Gospod daje razumeti, da so onkraj naših resnic in nasprompt med nami moške, žene, otroci, ki jim vsi hočemo dati vse, kar imamo najboljšega, našo vero, ki more spremeniti svet.»

S srečanjem v Assisiju hočemo začeti skupno pot. Politična, diplomatska in tehnična dejavnost ni naša naloga in ne spada v našo pristojnost. Naša je predvsem molitev k Bogu, ponižna in goreča prošnja, ki prenavlja srca. Gotovo bo to srečanje ob skupni molitvi vplivalo na sedanji dramatični položaj človeštva, ki si želi miru.»

■ V Indiji so teroristi iz sikhovskih vrst izvedli spet dva atentata, ki sta pa le delno uspela. Najprej je mlad Indijec, Karandit Singh, doma iz zvezne države Pandžab, kjer živijo Sikhi, streljal na indijskega ministrskega predsednika Radživa Gandhija v trenutku, ko je z državnim poglavarjem Zaikom Singhom, ženo Sonjo ter visokimi državnimi funkcionarji počastil v spominskem parku žaro s pepelom Mahatme Gandhija. V atentatu je bilo ranjenih šest oseb, ministrski predsednik s spremstvom pa je ostal nepoškodovan. Dva dni nato pa je pet sikhovskih borcev za neodvisnost svoje dežele streljalo na policijskega poveljnika države Pandžab Ribeira. Ta je bil ranjen v roko, žena v nogo, en policaj pa je bil ubit. Ribeira, ki je katoličan, je bil iz Goe poslan v Pandžab, da bi zatrli sikhovske nemire in preprečil njihove namere, da bi ustanovili samostojno državo Khalistan.

Kanadčani se predajajo sterilizaciji

Dnevnik »The Toronto Star« je letos objavil, da se Kanadčani obojega spola v prizadevanju za preprečitev spočetja vedno bolj zatekajo k sterilizaciji. Od 5.315 v letu 1984 vprašanih žena od 18. do 50. leta starosti — poročene žene so bile v večini — je 48% priznalo, da se na sterilizacijo bolj zanešajo kot na kontracepcijske tablete. Dr. Philip Alderman, zdravnik v Vancouveru B.C., je ponosno izjavil, da je steriliziral 10.000 oseb. Moški in ženske se zatekajo k energičnemu posegu in odklanjajo tablete z opravičilom, da so te zdravju preveč nevarne.

Kanadske uradne statistike o sterilizaciji kažejo, da je ta poseg v človeško telo zadnja leta številčno padel. Medtem ko je bilo v letih 1978-79 steriliziranih do sedaj največ ljudi: 151.578 (105.509 žensk in 46.069 moških), je število v letih 1983-84 padlo na 128.549 (85.222 žensk in 43.327 moških).

Uradno je bilo v Kanadi opravljenih že 1.368.299 sterilizacij.

Občni zbor PD »Štandrež« Pastoralni dnevi tržaške škofije

Z GORIŠKEGA

V četrtek, 2. oktobra, so se člani PD »Štandrež« zbrali na rednem občnem zboru v župnijskem domu »Anton Gregorčič« v Štandrežu. Udeležili so se ga in izrekli pozdrave tudi predstavniki ZSKP iz Gorice, SKPD »Mirko Filej« in istoimenskega pevskega zbora, »Oton Zupančič« iz Štandreža ter SKPD »F. B. Sedej« iz Števerjana.

Na začetku so se prisotni z enominutnim molkom spomnili dveh zaslužnih članov društva, pevovodje Maksa Debenjaka in predsednika nadzornega odbora Emila Cingerlija, ki sta pred kratkim umrla.

Občni zbor je tudi izvolil nov odbor, ki ga sestavljajo Vladimir Bastjančič, Marko Brajnik, Marjan Breščak, Lucijan Kerpan, Joana Marušič, Jordan Selva, Božidar Tabaj in Silvana Znidarčič. Za predsednika nadzornega odbora je bil izvoljen Ivo Čučič, člana pa sta postala Marka Paulin in Ivanka Zavavlav. V razsodišču pa so Dušan Brajnik, Irena Nanut in Rajmund Zavavlav.

Predsedniško poročilo je podal Damjan Paulin, o dramski dejavnosti je spregovoril Božidar Tabaj, Lucijan Pavio pa je prikazal stanje društvene blagajne. Tajniško poročilo je posredoval Marko Brajnik. Prav iz njega je razvidno bogato in uspešno delovanje društva.

Na pevskem področju sta zelo dejavna mladinski pevski zbor, ki ga že 30 let nepretrgano vodi Elvira Chiabai in mešani pevski zbor pod vodstvom Mirka Špacapana.

Naše mladenke, saj one pretežno sestavljajo mladinski zbor, so nastopile na vaškem Prazniku špargljev (8. 6. 1986), pri zaključnem nastopu glasbene šole (11. 6. 86), na praznik Vseh svetih (1.11.85), ko se spominjamo žrtve vojne, na zahvalno nedeljo (10.11.85) in ob Miklavževem večeru (5.12.85). Nastopile so na reviji mladinskih zborov Mala Cecilijanka (8.12.85) in pri skupni božičnici v goriški stolnici (29.12.85). Zbor je tudi imel božični koncert v domu onemoglih »A. Culot« v Ločniku (5.1.86). Meseca julija pa je preživel teden dni v Zabcnahu.

Tudi mešani zbor redno in plodno dela. V mesecu novembru je sodeloval na reviji pevskih zborov Cecilijanka v Gorici (24.11.85) in na podobni reviji italijanskih zborov v cerkvi na Travniku. V decembru je nastopil na božični prireditvi, ki jo je organizirala goriška občina in na kateri so peli razni slovenski in italijanski goriški zbori (14.12.85). Pel je tudi na skupni božičnici v goriški stolnici (29.12.85). V okviru revije »Primorska poje« je nastopil letos v Prvačini (23.3.86).

V nedeljo 20. aprila 1986 je pod pokroviteljstvom Združenja cerkvenih pevskih zborov iz Gorice, ki je organizirala slovensko romanje v Milan, sodeloval na skupni slovesnosti v tamkajšnji gotski katedrali. Omeniti moramo še, da je zbor v okviru 80 letnice smrti Simona Gregorčiča 7. septembra letos organiziral enodnevn izlet v Drežnico. Na programu je bil tudi obisk pesnikovega groba.

Glasbeno šolo obiskuje 35 gojencev. Poleg teorije je tudi pouk klavirja, harmonike in kitare. Učno leto se zaključilo z javnim nastopom vseh gojencev (11.6.86). Najboljši gojenci pa sodelujejo še na zaključni prireditvi glasbenih šol, ki delujejo v okviru ZSKP, ki je bila v Katoliškem domu v Gorici (12.6.86).

Značilnost društva je prav gotovo dramska dejavnost. Tudi v tem letu je dramski odsek ostal zvest pričakovanjem in tradiciji.

Povšetovo vedro igro »Milionarji v oblakih« je ponovil meseca oktobra v Romjanu (5.10.85), teden dni kasneje pa v Dobri vasi na Koroškem ob Primor-

skih dnevih na Koroškem (12.10.85). V okviru stikov s kulturnimi društvi, ki jih je društvo navezalo v Sloveniji in ki so že nekako stalni, je bila igra ponovljena v Kanalu (16.11.85) in v Grgarju (17.11.85).

V navado je že prišlo, da dramski odsek vsako leto takoj po sv. Treh kraljih uprizori novo delo. Letos je to bila komedija francoskega avtorja Georgea Feydeauja »Barrillonova poroka« ob režiji Emila Aberška (12.1.86). Igro so ponovili v Štandrežu (25.1.86), v Gorici v Katoliškem domu (26.1.86), v Desklah (23.2.86), v Dolnji Trebuši (9.3.86), v Ricmanjih (19.3.86), v Ajdovščini (19.4.86) in na Prazniku fratle v Rupih (1.5.86).

V okviru mednarodne folklorne prireditve »Ohcet v Ljubljani 86« so se štandreški igralci predstavili 25. junija na Grajskem trgu v Ljubljani. Po končani predstavi je član Jordan Mučič dobil priznanje, Linhartovo značko, ki ga podeljuje Zveza kulturnih organizacij Slovenije in Združenje gledaliških skupin, Linhartovo značko. Motivacija: za izjemne dosežke na področju gledališke dejavnosti.

Še isti teden, v soboto 28. junija, so člani dramske skupine nastopili z igro v Štanjelu na Krasu v okviru »Grajski večeri 86«. Na povabilo ZKO iz Ajdovščine, ki je v okviru Vipavske trgovate organiziral teden kulturnih prireditev, so igralci nastopili še v Podnanosu (10.9.86).

Omeniti je treba tudi priznanji, ki sta jih dramski in mladinski dramski odsek, vsak v svoji kategoriji, prejela na natečaju Mladi oder, ki ga razpisujeta ZSKP iz Gorice in Slovenska prosveta iz Trsta.

Kulturni program tradicionalnega Praznika špargljev, ki se je letos vršil zadnjo soboto maja in prvo nedeljo junija, ter zaradi slabega vremena še naslednji dve soboti in nedelji v juniju, so oblikovali poleg mladinskega zbora mladenke štandreške ritmične šole z ritmično telovadbo, godba na pihala iz Anhovega, mešani zbor Rupa-Peč in dramski odsek z veseloigro »Idealna tašča« v režiji Mire Strukelj.

Mladenke so nastopile dvakrat na Prazniku špargljev, dvakrat v Katoliškem domu, prav tako v Gorici ob 4. obletnici Kultur. doma (14.12.85). Tečaja ritmične telovadbe, ki ga vodi prof. Nataša Sirk, se je udeleževalo večje število deklic in deklet od 5. do 15. leta starosti.

Ob zaključku raztave del Toneta Kralja so ZSKP iz Gorice, štandreška župnija in PD Štandrež dali pobudo za koncert prof. Huberta Berganta, ki je v štandreški cerkvi izvajal 11.11.1985 Bachove skladbe in s tem idealno zaključil to umetniško prireditve prav v eni zadnjih in najlepše poslikanih Kraljevih cerkva. V istem sveetišču je v organizaciji društva izvedel svoj koncert 24.4.1986 tudi mešani zbor KKD »Hrast« iz Doberdoba ob sodelovanju komornega orkestra pod vodstvom prof. Hilarija Lavrenčiča.

Nova cerkev v Trstu

V nedeljo 5. oktobra je tržaški škof L. Bellomi posvetil novo cerkev v čast evangelistu Luku. Cerkev so zgradili za duhovne potrebe ljudi, ki stanujejo v ogromni cementni stavbi Melara v bližini Katinare. V omenjeni zgradbi je menda nad tisoč stanovanj. Nova cerkev bo tudi središče nove župnije.

Sožalje

Cerkveni pevski zbor Sv. Jernej z Opčin izraža iskreno sožalje članici zbora Ani Škerlavaj-Stoka in družini ob smrti mame in none Marije.

Tudi letos je tržaška škofija doživela svoje pastoralne dneve. Potekali so namreč od 24. do 28. septembra med župnijsko dvorano pri Sv. Vincenciju in tržaškimi semeniščem. Imeli so precej zahteven naslov »Cerkev in teritorij«.

Prve dva dni smo prisluhnili razpravi jezuita p. Rocca Baioneja. Prva je govorila o krščanskem odrešenju in vlogi Cerkev v zgodovini: človeško odrešenje, ki je glavno poslanstvo Cerkev, je odrešenje od greha in nevednosti istočasno; zato sta evangelizacija in človeški napredek tesno med seboj povezana.

Drugi dan je bila na vrsti razprava o prisotnosti Cerkev in družbi: Cerkev in družba/država sta popolnoma neodvisni in različni, a prva je v službi druge in ne more mimo tega, zaradi svojih moralnih načel. Iz tega izhaja, da mora vsak član Cerkev dobiti svojo vlogo v sodelovanju s svetom in pričevanju na njem. Vsakdo je poklican k evangelizaciji in človeškemu napredku svojega bližnjega: hierarhija z učiteljstvom, redovnice s službo revnim in zapostavljenim, laiki s preusmerenjem sveta po božjih načelih.

V petek in soboto so se udeleženci porazdelili v deset skupin na tri različne tematike: »Kristjani in teritorij«, »Evangelizacija in pozitivit sveta s krščanstvom«, »Krščanski laik v svetu«. Slovenci smo se zbrali v skupini, ki je obravnavala vsa tri vprašanja.

Kaj več o slovenski skupini! Udeležba je bila sicer tokrat boljša kot druga leta, saj so bile zastopane vse sestavine našega dela Cerkev: duhovniki, redovnice, mladi in stari laiki. Ne moremo pa še biti popolnoma zadovoljni s številom prisotnih, ki zdaleč niso krili vseh delov Cerkev, ki jo sestavljajo slovenski verniki.

Razprava v skupini se je sukala okrog vsakdanjih problemov, ki jih ima slovenski vernik na Tržaškem, v glavnem zaradi nepoznavanja razmer, v katerih živi; okrog stiske, ki je nastala v nekaterih organizacijah, predvsem zavoljo skromne vzgoje in prenove članov; okrog občasnega nerazumevanja in pomanjkljivega sodelovanja z vsemi, ki delujemo za rast in razvoj slovenskega dela tržaške Cerkev; okrog tiska in radijskih oddaj verskega značaja. Stanje ni brezupno, ker so nekatere stvari že bile storjene. Za tako stanje ni morda pravega krivca: vsi imamo preveč dela in to nas večkrat privede do nižje stopnje verske izobrazbe in površnosti pri delu.

Taki so bili tudi zaključki naše skupine. Spoznati moramo najprej teritorij, v katerem živimo kot slovenski verniki v Trstu. Zavoljo tega moramo poglobiti stike med vsemi znanci in sodelavci in razširiti to problematiko.

Absolutno pa vsi potrebujemo globljo versko vzgojo: svet gre naprej in kristjan ne sme zaostajati. Ne gre tu za kak »modernizem«, marveč samo za nudenje boljše podlage tistemu, ki mora pričevati svoje krščanstvo v socialnem delu, politiki, šoli, kulturi, zdravstvu, gospodarstvu itd. Posebno, če je ta oseba mlada. Ne smemo več samo probleme nametavati in mašiti luknje, moramo se najprej zavedati, kje smo in kaj je potrebno. Zaradi tega si moramo pridobiti neko mero razsodnosti in to ne pride kar tako samo od sebe. Seveda nujno potrebujemo pomoč in sodelovanje vseh, katerim je pastora pri srcu, posebno še duhovnikov, brez katerih se dušno pastirstvo ne more prav razviti.

Vemo, da nam Gospod stoji ob strani, a slovenski pregovor pravi, da pomaga tistemu, ki si tudi sam pomaga.

P. M.

V Vidmu predstavitev Trinkovega zbornika

V petek 3. oktobra je bila v dvorani pokrajinskega sveta v Vidmu predstavitev zbornika »Ricerche su Ivan Trinko«, ki ga je izdala videmska pokrajinska uprava. Ob številni udeležbi predvsem beneških rojakov, med njimi veliko mladih, je najprej spregovoril pokrajinski odbornik za kulturo. Nato je prof. Pietro Zovatto iz Trsta predstavil zbornik, ki ga je sam uredil, prikazal njegov pomen v današnjih razmerah ter skušal osvetliti lik in delo beneškega polihistorja.

Ob koncu sta se oglasila še dva izmed sodelavcev. Trčmunski župnik Zuanella je omenil zbornik, ki je izšel letos v Ljubljani in obsega predavanja s Trinkovega simpozija v Rimu leta 1983. Dejal je tudi, da bo treba misliti na objavo Trinkove korespondence. Prof. Vertovec iz Vidma pa je med drugim opozoril na razpadanje Trinkove rojstne hiše.

V zborniku so svoje prispevke objavili P. Zovatto, M. Jevnikar, F. Ferluga Petro-

nio, M. Vertovec, N. Zuanella in M. Quailiza. Predstavljajo nam Trinka kot posrednika slovenske kulture med Italijani, kot posrednika med slovanskim in latiniskim svetom, kot kulturnika, politika in filozofa, razpravljajo o njegovem jeziku in o njegovem mnogostranskem delu.

Zbornik »Ricerche su Ivan Trinko« dopolnjuje vrsto sorodnih publikacij v slovenskem in italijanskem jeziku iz prejšnjih let, ki pričajo o temeljitih in poglobljenih raziskavah Trinkove osebnosti in dela. Če bo videmski Trinkov zbornik prodrl v širše italijanske kroge, bo postal dragocen pričevalec naše kulturne prisotnosti na najbolj zahodnem robu slovenske zemlje.

Pojasnilo

V zadnjih tednih slišimo, da ljudje kljub obveščanju časopisov in radia, niso dobro razumeli, kako je z dodelitvijo novih prostorov pevskega zbora v Devinu.

Fantje izpod Grmade, ki že 20 let delujejo v vasi in okolici in Dekliški zbor Devin, ki deluje že 15 let, nista doslej imela svojega pravega sedeža. Vabila sta v zasebni hiši, nato, dokler je bilo ogrevanje mogoče, v župnijski dvorani, zdaj pa v novi osnovni šoli v Devinu.

Da bi se problem rešil, sta zbora 1. septembra letos podpisala z občinsko upravo pogodbo, ki jima dodeljuje za dobo 20 let bivši rastlinjak na vrtu otroškega vrta v Devinu. Gre za zgradbo, ki je dolga približno 17 m in široka 4,60 metra. Sleme pa je visoko skoraj 4,50 m. Zgradba je svoj čas služila za rastlinjak, je brez slehernih vrat in oken, brez stranišč, brez napeljav vode in elektrike, zidovi so neutrjeni, neometani in brez izolacije, ostržeje potrebuje zamenjavo nosilnih trav in kritine.

Potrebna je torej popolna obnova. To bomo opravili s prostovoljnim delom sami, in sami bomo tudi krili stroške za ta dela. Seveda smo in bomo hvaležni za vsak dar, ki bo namenjen popravilu.

Zbora sta se s tem odpovedala t.i. »Bridarjevi hiši«, ki jo popravlja občina, ker prostori v tej hiši niso primerni za pevske vaje. So namreč prenizki in premajhni. V njej pa bodo dobila svoj dom vsa ostala društva, ki delujejo v Devinu, ob teh pa še vaška konzulta.

Taka so torej dejstva glede sedeža, namenjenega devinskim zboroma. S tem pismom smo hoteli le še enkrat pojasniti vso zadevo. Ne vemo namreč, kako tolažiti razne glasove, ki jih slišimo v naši občini in izven nje. Ne verjamemo namreč, da gre za kaj drugega kot zgolj za slabo informiranost ljudi.

Fantje izpod Grmade Dekliški zbor Devin

KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA - CELOVEC
»STUDENCI« - ČEDAD
ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA
SLOVENSKA PROSVETA - TRST

priredijo

2. Koroške dneve

NA GORIŠKEM:

Sobota 11. oktobra ob 18. uri, v Kulturnem domu v SOVODNJAH otroška igrice »Sovica Oka« Svetlane Makarovič; nastopa igralna skupina društva »Planina« iz Sel. Gostitelj mešani pevski zbor Rupa-Peč.

Nedelja 12. oktobra ob 11.30, v župnijski dvorani v DOBERDOBU igra »Sovica Oka«; gostitelj KKD Hrast; ponovitev ob 15.30 v osnovni šoli v ŠTEVERJANU; gostitelj SKPD F. B. Sedej.

Nedelja 19. oktobra ob 16. uri, v Katoliškem domu v GORICI: slovensko prosvetno društvo »Jepa-Baško jezero« se predstavlja. Nastopajo: mladinska skupina iz Ledine, tamburaški ansambel in moški pevski zbor; gostitelj SKPD M. Filej.

NA TRŽASKEM:

Nedelja 12. oktobra ob 16. uri, v Prešernovem gledališču v BOLJUNCU igra »Časovno vzporedje v Birkenwaldu«; nastopa skupina društva Jarja iz Zelezne Kaple; gostitelj PD Mačkolje.

Ponedeljek 13. oktobra ob 20. uri, v Peterlinovi dvorani v TRSTU srečanje s pesnikom in slikarjem Gustavom Janušom.

V VIDEMSKI POKRAJINI:

Nedelja 19. oktobra, v ŽABNICAH bodo skupine iz Loč sooblikovale sv. mašo.

Isti dan 19. oktobra v BARDU nastopata trio Korotan in kvartet Kežar društva »Danica« iz Št. Vida v Podjuni.

V okviru Koroških dnevov bo na Goriškem in Tržaškem tudi srečanje med mladimi, ki ga prireja Slovenska zamejska skavtska organizacija in Slovenski kulturni klub ter med izvoljenimi predstavniki Slovenske skupnosti in Slovenskih občinskih odbornikov na Koroškem.

Vaš Hotel

34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63
TELEF. (0481) 82166 / 7 / 8 - TELEX 461154 PAL GO I

Deželna seja mladinske sekcije Slovenske skupnosti

Bila je 2. oktobra v Jamljah. Prisotni so najprej naredili obračun dosedanjega dela, ki je bilo dokaj pestro in uspešno na vseh poljih, kjer deluje Mladinska sekcija. Poleg običajnega zamejskega političnega delovanja je imela Mladinska sekcija vrsto stikov z nekaterimi evropskimi narodnimi manjšinami, kot npr. s predstavniki nemške manjšine, ki živi na Danskem, z mladinskimi predstavniki katalonske manjšine na kongresu v Barceloni, z Retoromani v Svici ter seveda z mladimi koroškimi Slovenci.

Prisotni so nato razpravljali o stalnih stikih, ki jih ima Mladinska sekcija z organizacijo Mladinskih evropskih narodnostnih skupnosti ter o aktivnem sodelovanju v njenem glasilu Frühling-Pomlad, prvič pa se bo predstavila tudi na radijski postaji nemške manjšine v Franciji.

Velik poudarek je bil nato namenjen sodelovanju z mladinskim odborom SKGZ v okviru priprav na Festival narodnih manjšin v Trstu.

Po večmesečnem delu so nekateri člani predstavili prisotnim dokončno vsebino brošure, ki bo služila vsem tistim, ki bi si želeli zamenjati poitalijancene priimke in imena v izvirno slovensko obliko.

Zadnja točka seje je bila posvečena načrtom v bližnji prihodnosti; delovanje sekcije se bo v tem novem delovnem letu osredotočilo predvsem na tri točke: okrepiti stike s slovensko mladino iz Kanalske doline in Beneške Slovenije; seznaniti politične mladinske sekcije strank, ki delujejo v deželi, z našo stvarnostjo; organizirati politične seminarje in informativne sestanke s slovensko zamejsko mladino.

40-letnica Slovenskega gospodarskega združenja

Prejšnji petek se je pod vodstvom predsednika Antona Nanuta sestel goriški pokrajinski odbor Slovenskega deželnega gospodarskega združenja. Osrednja točka dnevnega reda je bil pregled priprav na proslavo ob 40-letnici Združenja. V Gorici bo osrednja proslava v soboto, 18. oktobra, v Kulturnem domu z nastopom pevskih zborov O. Zupančič in M. Filej. Slavnostna govornika bosta deželni predsednik SDGZ Vito Svetina ter deželni podpredsednik in goriški pokrajinski predsednik Anton Nanut.

Ob tej priložnosti bo Združenje pripravilo v prostorih Kulturnega doma tudi razstavo fotografij o delu in uspehih go-

riških podjetnikov. Nekaj tržaških obrtnikov bo na tej razstavi sodelovalo z umetniškimi izdelki iz keramike, usnjene galanterije in lesa. Gorškemu občinstvu bodo predstavili tudi posebno brošuro o razvoju in delu Združenja v štiridesetih letih delovanja.

Ob tej priložnosti bo obrtniška sekcija še posebej organizirala okroglo mizo o problemih in izgledeh slovenskega obrtništva v Furlaniji-Juljski krajini, na kateri bodo pregledali rezultate nedavne konference o obrtništvu v Gradežu. Srečanja se bodo udeležili tudi tržaški obrtniki.

Vse prireditve, ki so povezane z obletnico Združenja, se bodo končale z osrednjo deželno proslavo, ki bo 26. oktobra v Trstu.

Poleg pregleda tekočih zadev so se na petkovi seji Združenja pogovorili še o tradicionalnem gospodarskem prazniku, ki ga letos nameravajo organizirati v Sovodnjah in sicer v soboto 22. novembra.

Sovodnje

Občinska seja. Na začetku te seje — vršila se je 30. septembra —, je župan Vid Primožič dal izjavo, da »moja kandidatura in izvolitev v skupščino Krajevne zdravstvene enote ne pomeni opustitev mojega dosedanjega ideološkega prepričanja (le kakšnega?, op. pisca), ker sem kandidaturu sprejel kot neodvisen. Odločitev pa je bila sprejeta po daljši in poglobljeni razpravi predstavnikov Liste občinske enotnosti (ki vodi občino, op. pisca) in v prepričanju, da je taka izbira pravilna in koristna za celotno slovensko narodnostno skupnost.« Obenem se je zahvalil stranki PCI, da mu je dala možnost kandidirati kot neodvisen na njeni listi.

Sledila je razprava o obračunu za leto 1985. Prebitek znaša nad 48 milijonov lir. Vsoto bo občinska uprava po izjavi odbornika za finance Klemšeta uporabila v tekočem finančnem letu. Obenem je svet na podlagi parlamentarnega dekreta, sprejetega v avgustu in ki ureja upravljanje krajevnih ustanov, moral spremeniti oz. uskladiti razne postavke v letošnjem proračunu.

Nadalje je svet odobrila 4 milijone lir za asfaltiranje odseka ceste k hišama št. 16/a in 16/B na Vrhu. Dela bo opravilo isto podjetje, ki je tudi te dni končalo asfaltno prevleko na cesti k športnemu središču istotam.

SD Sovodnje je bil odobren znesek 2 milijonov lir za organizacijo letošnjega

občinskega praznika, odobren pa je bil tudi strošek 1.400.000 lir za najete prometne znake. Poleg tega so bili tudi odobreni reprezentančni stroški v zvezi z istim praznikom. Svetovalec SSK B. Černic je bil mnenja, da je vsota nad 2 milijona prevelika. Debatna o tem je pokazala, da se je ob takih stroških res treba zamisliti. Za delno kritje stroška pri zgraditvi vodnjaka je svet odobrila vsoto enega milijona lir.

Nadalje je svet namenil en milijon lir za izvedbo popisa o socialnem položaju nad 60 let starih občanov. Popis bo izvedla Adrijana Devetti na podlagi vprašalne pole, ki jo je pripravila komisija za socialna vprašanja. Zbrani podatki naj bi služili za oskrbo na domu.

V točki »razno« je župan poročal o obisku v kraju Medicina (Bologna) za tamkajšnji občinski praznik ter o nameravani obisku za slični praznik v Smederevski Palanki (Srbija). Tudi je seznanil svetovalec o prisrčnem poslovnem razgovoru s kvestorjem Pensato na županstvu.

Sledili so še posegi raznih svetovalcev. Tako je Marija Češcut (SSK) hotela vedeti, kako je z natečajem za knjižničarja in o zaprtju knjižnice, B. Černic (SSK) pa je želel pojasniti, kako stoji zadeva kamnoloma, ki ga namerava novogoriška občina postaviti v neposredni bližini Mirna. Župan je obljubil, da se bo pozanimal na zadevnih mestih.

Sestanek s predstavniki odbora Konzorcija industrijske cone. O tem je poročal podžupan Vlado Klemše. Sestanek je bil na sedežu občine. Omenjeni konzorcij (v njem je tudi občina Sovodnje) bo potreboval 15 do 20 tisoč kv. metrov zemljišča, ker želi tekstilna tovarna Manifattura Goriziana s pomočjo neke družbe zgraditi kompleks 15 tisoč kv. metrov v vrednosti 25-30 milijard lir, pri čemer naj bi našlo zaposlitev 80 do sto oseb.

Z ozirom na to je omenjeni Konzorcij predlagal občini Sovodnje razširitev urbanističnega načrta na sovođenjsko območje. Paradoks je v tem, da Konzorcij predlaga to občini Sovodnje, ki je sama član Konzorcija! Klemše je v dolgem posegu dejal, da se nahaja občina v veliki dilemi: mladina nima delovnih mest, samo v naši pokrajini je dva tisoč brezposelnih, tu pa se nudi priložnost za to, po drugi strani pa se pojavlja vprašanje, če se splača za nekaj delovnih mest oddati našo (beri slovensko) zemljo, ki je potrebna za naš obstoj. In je še omenil, da si bo Manifattura Goriziana, če ne dobi sovođenjske zemlje, zemljišče poiskala kje drugje (Treviso). Dodal je še, da bodo lastniki zadevnih zemljišč povabljeni na razgovor o oddaji zemlje za zgraditev tega kompleksa.

Medtem se je ta posvet že izvršil in bomo o zadevi še poročali. R. D.

■ Italija je bogata za nov škandal. Minister za zdravstvo Donat Cattin (DC) je odkril, da je bila blagajna krajevnih zdravstvenih enot ogoljufana za 350 milijard lir. Izdani so bili lažni zdravniški recepti in plačana neobstoječa zdravila, v kar so bili vpleteni tudi lekarnarji in visoki funkcionarji. Minister trdi, da se tudi to pot za vso zadevo skriva mafija. Res je eden od lekarnarjev v Neaplju potrdil, da je že od leta 1980 na pritisk »kamore« začel terjati denarna povračila za zdravila, ki jih ni prodal, na zdravniške recepte pa je lepil ponarejene odrezke s ceno, ki mu jih je dobavljala kamora. S tem je iztržil on sam 700 milijonov lir!

OBVESTILA

MISIJSKA NEDELJA 1986. Tudi letos bo izšla v tednu pred Misijonsko nedeljo (letos je 19. oktobra) brošura pod gornjim naslovom. Na voljo bo v sredo 15. okt. popoldne na upravi Katoliškega glasa. G. dušni pastirji in razne ustanove bodo prejeli toliko izvodov kot preteklo leto, če zainteresirani ne sporočijo kaj drugega. Čas za obvestilo je do ponedeljka 13. okt. do 10. ure dopoldne.

Mladinski zbor »Kekec« v Gorici bo začel s svojim delovanjem v ponedeljek 13. oktobra. Vaje bodo vsak ponedeljek od 16. do 17. ure v mali dvorani Katoliškega doma. Mali ljubitelji zborovskega petja, lepo vabljani!

Mladinska maša bo v nedeljo 12. oktobra na Placuti v Gorici. Po maši bo za skavte 1. stega (Gorica, Standrež, Steverjan) v Katoliškem domu zbor. Na sporedu je kratek program. Obvezna je prisotnost skavtov 1. stega v kroju. Vabljani tudi stari in prijatelji skavtske organizacije.

ACM - Gorica vabi k maši za edinost, ki bo v ponedeljek 13. oktobra od 16. uri v Zavodu sv. Družine.

DAROVI

Za Katoliški glas: Ivo Kralj 12.000 lir. **Družina Sirk** v spomin pok. moža in očeta Pepija Sirk: za Katoliški glas, za Zavod sv. Družine, za Katoliški dom, za Našo pot, za novo telovadnico v Gorici in za cerkev pri Sv. Subidi v Krminu po 20.000 lir.

Za cerkvico v Cerovljah: namesto cvetja na grob Marte Peric darujejo: Jožef Peric 50.000, Marija Pahor 20.000, Pavla 30.000, Lučana 10.000, Pina 30.000, Anica 10.000, Boža 20.000, Ana 10.000, Ema 10.000, Evgen in Manica Legiša 50.000, Amalija Antonič 15.000, družina Gabrovec, Cerovlje 50.000, Frančiška in Janez Antonič 50.000, Marica Sirc 10.000 in v spomin Dragi Terčon Sirc 10.000; Vanda Antonič z družino v spomin na pok. mamo 150.000; Anica Legiša 10.000; Evelina Pahor v počastitev spomina Dragice Terčon-Sirca 20.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: N. N. 50.000; Anica Ferluga 10.000; Renata Hrovatin-Pečar 40.000; druž. Škerlavaj Bernard za popravilo orgel 20.000; N. N. za cvetje 30.000; razni 51.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Banah: Marija Danu-Krevatin 22.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Ferlugih: druž. Ade in Klavdija ob krstu hčerke Jasmin Lare 100.000; Regina Markon ob krstu mlahe Jasmin Lare 100.000; Anica Ferluga 10.000 lir.

Za ACM v Trstu: Marija Stopar, Trst v spomin pok. moža Karla Ferluga 25.000; družin Stopar, Sacchi, Moro, Trst v spomin pok. Anice Stopar 25.000; nekaj oseb župnije sv. Vincencija, Trst v spomin pok. Anice Stopar 20.000; Babič-Močnik v počastitev spomina Karla Ferluge 20.000 lir.

V spomin na pok. Marijo Škerlavaj: družina Giulio Škerlavaj za cerkveni pevski zbor Sv. Jernej z Opčine 20.000, Anica in Jušta Danev 20.000, Laura in Ladi Gombač 20.000, Francka Peršič 30.000 lir.

Za popravila cerkve v Ricmanjih: druž. Cossuta, Domio v spomin pok. moža in očeta 50.000; Marta Komar, Ricmanje 20.000 lir.

Za kapelo pri Domju: Marija Stopar, Trst v spomin pok. moža Karla Ferluga 25.000; družine Stopar, Sacchi, Moro, Trst-Rovigo v spomin pok. Anice Stopar 25.000; nekaj oseb župnije sv. Vincencija, Trst v spomin pok. Anice Stopar 20.000; T. K., Trst 50.000; Viktorija Skok v spomin sodelke Anice Stopar in Dragice Sirc 50.000; M. Č., Trst v spomin sestre Amalije Černigoj-Vizintin 10.000 lir.

Za Sv. goro pri Gorici: Marija Stopar, Trst v spomin pok. moža Karla Ferluga 10.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: Danila Žerjal-Levstik 20.000; N. N., Opčine 10.000 lir.

Za misijone: Ivan L. v spomin pokojne sestre Vere 100.000 lir.

Spored od 12. do 18. oktobra 1986

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.15 Mladinski oder: »Mali mož«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Nedeljski zvon. 14.10 Karst Brothers - glasbeni kabaret. 15.10-19.00 Sport in glasba ter prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Iz šolskega sveta. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Liki iz naše preteklosti. 13.20 Cecilijanka 1985: mešani zbor »Jakob Petelin Gallus« iz Celovca in mešani zbor »Bojan« iz Dornberka. 14.10 Otroški kotiček: Lahkih nog naokrog. 14.30 Glasbene skice. 16.00 Zbornik: Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Mladi mladim. 16.00 Zbornik. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Miodrag Djurdjevič: »Kar ostane od ljubezni«. Enodejanka.

Sreda: 8.10 Raziskovanje in gibalne dejavnosti. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Mešani zbor Rupa-Peč. 14.10 Gospodarska problematika. 14.40 Glasbene sličice. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni in družbeni odmevi.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Otroški kotiček. Odgovori v barvah. 14.30 Glasbene skice. 16.00 Na gorškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Na gorškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Zborovsko tekmovanje »Cesare Augusto Seghizzi« v Gorici 1986. 14.10 Naš jezik; ne prezirimo! 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Zbornik: Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. - Glasbeni mozaik. 14.10 Poti do branja. 14.30 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Senčni ples«.

OGLESI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 400 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Koroški dnevi

SPD »Jepa - Baško jezero« iz Loč

Mladinska skupina iz Lednice, ki šteje 23 članov, je bila ustanovljena leta 1983. Delujejo v okviru farne mladine na Pečnici. Od časa ustanovitve do sedaj je imela že nad 40 nastopov pri mašah in cerkvenih slavnostih, na revijah mladinskih zborov, pri folklornih večerih, v slovenski oddaji celovškega radia, pri porokah in drugod. Vodi Anica Resman.

Tamburaški ansambel šteje trenutno 18 članov. Fantje in dekleta tamburaškega ansambla sodelujejo tudi aktivno v domačem prosvetnem društvu. Dvema članoma je celo že uspelo ustanoviti svojo lastno skupino. V zadnjih dveh letih je imel tamburaški zbor nad 50 nastopov, od teh

so imeli 15 samostojnih, celovečernih prireditev. Gostovali so tudi v Jugoslaviji, Nemčiji, Svici in v Italiji. Vodi jih Erika Wrolich.

Moški pevski zbor ima 20 članov. Vodi ga mag. Aleš Schuster. V letih 1985 in 1986 je imel zbor vrsto nastopov, med drugim v samostanski cerkvi v Millstattu (oddajo posnel tudi avstrijski radio), na taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični ter na raznih domačih prireditvah. Najbolj prisrčen nastop so pevci doživeli pri Elanu na Brnci ob kulturno družabnem večeru. Pesem »Urhar je na jago šel«, ki so jo prvič zapeli pri srečanju rožanskih moških zborov v Ledincih, je žela bučen aplavz, saj je to pristna domača pesem iz Rut.

Tamburaški ansambel iz Loč, ki bo skupaj z mladinsko skupino iz Lednice in moškim pevskim zborom nastopil v nedeljo 19. okt. ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici

ZAHVALA

Prerano nas je zapustil naš dragi oče, mož, nono in brat

MIRO ŠTURMAN

Zahvaljujemo se iz srca vsem, ki ste počastili njegov spomin in ga spremljali na zadnji poti. Posebna zahvala g. župniku Zarku Skrlju za pogrebni obred, duhovnikom Jakominu in Vončini ter šolskim sestram za molitve, dekliskemu zboru Slovenski šopek in domačemu cerkvenemu pevskemu zboru za žalostinke, vsem darovalcem cvetja in v dobre namene.

Mačkolje, 6. oktobra 1986

Zalujoči svojci

UPOKOJENCI!

ČAS JE DENAR!

Na Kmečki banki lahko odslej prejmete pokojnino direktno na tekoči račun. Denar vam bo takoj na razpolago, deležni pa boste tudi številnih drugih storitev:

- direktno plačilo računov (telefona, vode, plina, elektrike, stanarine itd.)
- ugodna posojila
- investicija vašega denarja v vrednostne papirje, BOT, CCT, skupne investicijske sklade itd.
- izdaja kartice BANCOPAT — kreditne kartice

UGODNE OBRETNOSTNE MERE

ZAKAJ BI SE TOREJ NE POGOVORILI? ZA POTREBNE INFORMACIJE VAM JE NAŠE OSEBJE NA RAZPOLAGO. OBISCITE NAS!

Banca Agricola Gorizia c.r.og.l.
Kmečka banka Gorica v.z.r.l.

GORICA - KORZO VERDI, 55 - Tel. 0481/31811